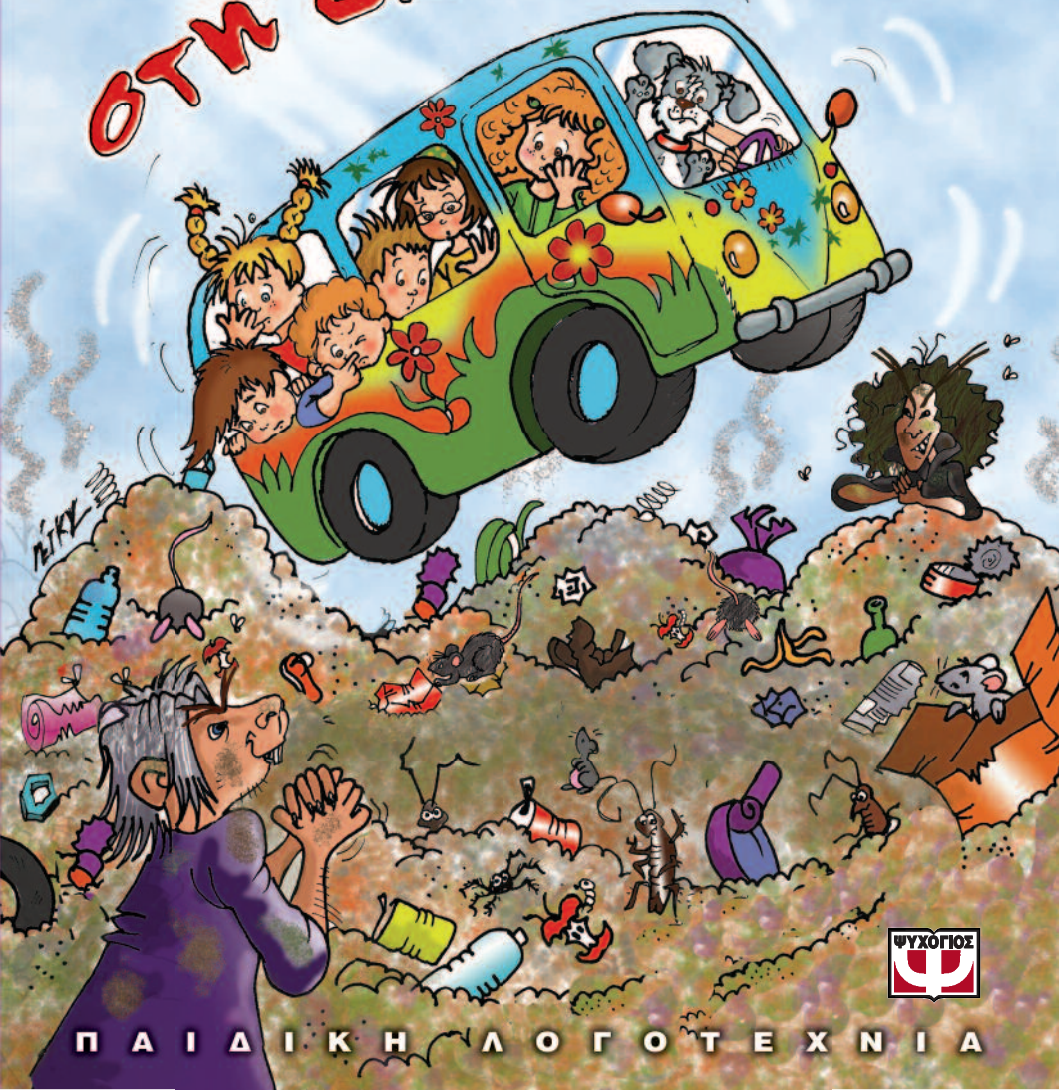




Κατερίνα Μουρίκη

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ  
από 7 ετών

# ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΟΤΗ ΣΚΟΝΠΙΔΑΝΙΑ



ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Περιπέτεια στη Σκουπιδανία**  
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Κατερίνα Μουρίκη  
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Πέγκυ Φούρκα  
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη  
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου  
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.  
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Κατερίνα Μουρίκη, 2010  
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2010

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2010, 2.500 αντίτυπα

ISBN 978-960-453-727-3



*Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.  
Έδρα: Τατοΐου 121  
144 52 Μεταμόρφωση  
Βιβλιοπωλείο: Μανρομικάλη 1  
106 79 Αθήνα  
Τηλ.: 2102804800  
Telefax: 2102819550  
www.psichogios.gr  
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.  
Head office: 121, Tatoiou Str.  
144 52 Metamorfossi, Greece  
Bookstore: 1, Mavromichali Str.  
106 79 Athens, Greece  
Tel.: 2102804800  
Telefax: 2102819550  
www.psichogios.gr  
e-mail: info@psichogios.gr



Σερά  
ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ

Κατερίνα Μουρίκη

# ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΟΤΗ ΣΚΟΝΠΙΔΑΝΙΑ



Εικονογράφηση:  
Πέγκυ Φούρκα

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ



**Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΟΥΡΙΚΗ** γεννήθηκε στην Αθήνα. Στο χώρο της λογοτεχνίας πρωτοεμφανίστηκε το 1984 με το έργο της **Η ΜΙΚΡΗ ΡΙΡΗ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ**, που τιμήθηκε με έπαινο από τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά. Συνεργάστηκε με την ελληνική ραδιοφωνία, την τηλεόραση και το Υπουργείο Παιδείας. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα βιβλία της για μικρότερα παιδιά **Η ΜΙΚΡΗ ΡΙΡΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΄ΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΛΜΗΡΗ**, **Η ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΚΑΣΠΑΡ**, **ΤΟ ΠΙΟ ΩΡΑΙΟ ΟΝΟΜΑ**, **ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΗ ΛΙΧΟΥΔΑΝΙΑ** (σε συνεργασία με την Κυριακή Ζακχαίου), το βιβλίο της για εφήβους **ΑΓΑΠΕΣ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΣΤΗ ΒΑΛΤΙΚΗ**, ενώ διήγημά της περιλαμβάνεται στην ανθολογία **ΗΡΘΑΝ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΙ Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ**. Περισσότερες πληροφορίες στην ιστοσελίδα της [www.katerinamouriki.gr](http://www.katerinamouriki.gr)



*Στη Δομνίκη, που ξέρει να κάνει  
το ωραίο ωραιότερο!*



ΓΕΙΑ ΣΑΣ, ΠΑΙΔΙΑ!  
ΕΙΜΑΙ Ο ΝΙΚΟΛΑΣ  
ΚΑΙ ΠΗΓΑΙΝΩ  
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ.  
ΑΥΤΟΣ ΠΙΣΩ ΜΟΥ  
ΕΙΝΑΙ Ο ΠΙΣΤΟΣ ΜΑΣ  
ΦΙΛΟΣ, Ο ΚΟΠΡΕΝΤ.

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ  
Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΙ  
ΠΗΓΑΙΝΩ ΤΕΤΑΡΤΗ  
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ.

ΜΕ ΛΕΝΕ  
ΑΛΙΚΗ ΚΑΙ  
ΠΑΩ ΚΙ ΕΓΩ  
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ!

ΓΟΥΦ!

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ  
Η ΜΙΡΑΝΤΑ  
ΚΙ ΕΙΜΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑ  
ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΗΣ.

ΛΕΓΟΜΑΙ  
ΑΡΗΣ  
ΚΙ ΕΙΜΑΙ  
ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ  
ΤΗΣ ΜΙΡΑΝΤΑΣ.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ  
ΕΙΝΑΙ ΝΑΝΤΙΑ  
ΚΑΙ ΠΗΓΑΙΝΩ  
ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ  
ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΜΙΧΑΛΗ.







## Το τραγούδι της Αλίκης

**Τ**ελευταία εβδομάδα του Μαΐου και η ζέση έξω είχε αρχίσει να γίνεται αβάσταχτη. Ωστόσο, ο Μιχάλης άρχισε να τουρτουρίζει. Σίγουρα είχε κάνει πάλι το θαύμα της η Αλίκη, η πεντάχρονη αδελφούλα του. Όσο εκείνος μιλούσε στο τηλέφωνο, εκείνη είχε ανοίξει στο φουλ όλα τα



κλιματιστικά σώματα. Τώρα το σπίτι έμοιαζε με ψυγείο. Έκανε υπομονή μέχρι να τελειώσει το τηλεφώνημά του με τον Άρη, που πήγαινε στην τρίτη, μια τάξη μικρότερη από τη δική του. Μετά θα κατσάδιαζε για τα καλά τη μικρή.

Από χθες ήταν ενθουσιασμένη με όσα είχε μάθει στο νηπιαγωγείο. Μέχρι που πήγε για ύπνο, τα έλεγε και τα ξανάλεγε· ότι πρέπει να αγαπάμε τη φύση, να μη σπαταλάμε το νερό, το ηλεκτρικό ρεύμα, και ότι τα σκουπίδια θα ήταν πολύ λιγότερα αν φροντίζαμε όλοι για την ανακύκλωσή τους.

Η δασκάλα είχε ζητήσει να πάνε στο σχολείο εφημερίδες, καρτοσακούλες, κουτιά από χαρτόνι ή παλιές φωτοτυπίες. Θα εγκαινιάζαν τους μπλε κάδους ανακύκλωσης που τοποθέτησε ο δήμος στο προαύλιο. Οι μεγαλύτερες τάξεις θα συγκέντρωναν πλαστικά, μπαταρίες, συσκευασίες αλουμινίου και άλλα υλικά.

Οι γονείς της Αλίκης, πριν φύγουν για την

περιβαλλοντική ομάδα στην οποία συμμετείχαν, έδωσαν στα παιδιά οδηγίες για το ποια χάρτινα είδη ήταν διαθέσιμα. Έτσι η μικρή μάζευε με φούρια παλιά περιοδικά, εφημερίδες και χαρτιά συσκευασίας, ενώ τραγουδούσε –για την ακρίβεια ξεφώνιζε– κάποιο στιχάκι. Την ίδια στιγμή ο Μιχάλης πίεζε το ακουστικό του τηλεφώνου στο ένα αυτί του ενώ σκέπαζε το άλλο με την παλάμη του. Άδικος κόπος. Το τσιριχτό τραγούδι τρύπωνε στ’ αυτιά του σαν σουβλί.

– Τα χαρτιά μη σπαταλάτε,  
αν το δάσος αγαπάτε!  
Πρέπει να σωθεί η φύση  
κι ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ν’ αρχίσει!



– Άρη, η ιδέα σου είναι καταπληκτική. Ελάτε με την υπόλοιπη παρέα στο σπίτι, για να τα πούμε με την ησυχία μας. Όσο γίνεται δηλαδή... Εντάξει, σας περιμένω σε μία ώρα.  
Κατέβασε το ακουστικό κατακόκκινος από

θυμό. Ήταν έτοιμος να την αρπάξει από τα κοτσίδα αλλά η μικρή τού έκοψε τη φόρα.

– Μιχαλάκη μου, πριν βάλεις τις φωνές, μπορείς να μου πεις ποια είναι η καταπληκτική ιδέα που έχει ο Άρης; τον ρώτησε με ύφος δικαστίνας.

– Αλίκη, δεν υποφέρεσαι! Με πάγωσες με τα κλιματιστικά, με ξεκούφανες με τις φωνές σου και μας έπνιξες στο χαρτομάνι!

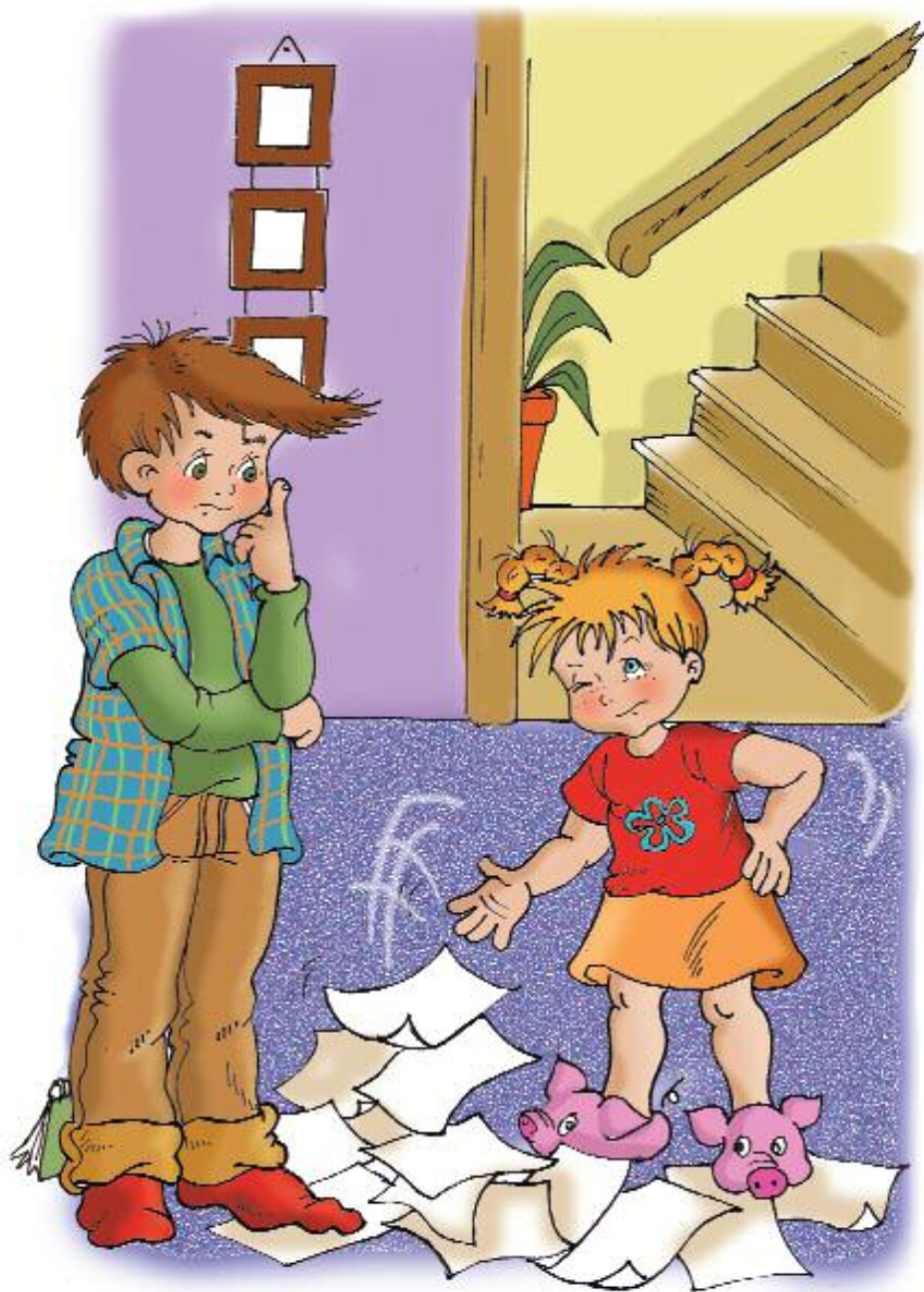
Η Αλίκη άφησε τα χαρτιά να πέσουν στο πάτωμα και έβαλε τα χέρια στη μέση, έτοιμη να δώσει μάχη.

– Δεν είναι χαρτομάνι, αλλά χαρτιά για ανακύκλωση. Προστατεύω τη φύση, κύριε γκρινιάρη, αλλά εσύ πού να καταλάβεις...

Ο Μιχάλης την κοίταξε έκπληκτος.

– Προστατεύεις τη φύση ανάβοντας στο φουλ όλα τα κλιματιστικά; Χθες μας έλεγες ότι πρέπει να μη σπαταλάμε την ηλεκτρική ενέργεια. Τώρα τι κάνεις;

– Αφού κόντευα να σκάσω από τη ζέστη! Βρήκε η Αλίκη μια πρόχειρη δικαιολογία.



– Μπορούσες ν’ ανοίξεις την μπαλκονόπορτα και το παράθυρο. Έτσι θα γινόταν ρεύμα και θα δροσιζόσουν χωρίς να καταναλώνουμε ηλεκτρική ενέργεια. Να, κοίτα...

Ο Μιχάλης έκλεισε τα κλιματιστικά και άνοιξε το παράθυρο και την μπαλκονόπορτα του σαλονιού.

– Τώρα, πώς σου φαίνεται; ρώτησε την αδελφή του.

– Εντάξει είναι. Όμως αν φυσήξει ακόμα λίγο, θα σκορπίσουν τα χαρτιά, παρατήρησε η Αλίκη.

– Αν τα μαζέψουμε και τα δέσουμε με ένα σπάγγο δεν πρόκειται να σκορπίσουν, απάντησε ο Μιχάλης.

– Μα δεν ξέρω να δένω κόμπο, έκανε εκείνη σουφρώνοντας τα χείλη της παραπονεμένα.



– Ξέρω εγώ. Θα σε βοηθήσω, φτάνει να μην ξαναρχίσεις το τραγούδι. Στο κάτω κάτω, βρε Αλίκη, τραγούδησέ το από μέσα σου!

Η μικρή κούνησε πέρα δώθε τα κοτσιδάκια της.

– Α, δεν μπορώ. Πρέπει να το λέω φωναχτά για να καλλιεργήσω τη φωνή μου. Κι αν θες να ξέρεις, το τραγούδι μου είναι οικολογικό.

– Μπα! έκανε ο Μιχάλης τον ξαφνιασμένο. Καλλιεργείς τη φωνή σου με οικολογικά τραγούδια; Σαν τα οικολογικά λιπάσματα, ας πούμε;

– Παιδάκι μου, όταν τραγουδάμε δυνατά, κάνουμε καλύτερη φωνή. Μας το είπε η κυρία μου.

– Α, μάααλιστα! Ο Μιχάλης κούνησε το κεφάλι του ειρωνικά. Μήπως η κυρία σάς είπε και για τον πονοκέφαλο που νιώθουν όσοι είναι κοντά;

– Μμμ, κρυάδες! Εγώ θα τραγουδάω μέχρι να μάθω νεράκι το τραγούδι που θα πούμε στις πέντε Ιουνίου.

– Καλά που είπες «νεράκι»! Πάω να ρίξω λίγο νερό στο κεφάλι μου, μήπως και συνέλθω!



Το αγόρι μπήκε στο μπάνιο ενώ η Αλίκη τού πέταξε την κουβέντα της.

– Αν ήξερες πόσο σπουδαία μέρα είναι η πέμπτη Ιουνίου θα τραγουδούσες κι εσύ μαζί μου, είπε πειστωμένη.

Ο Μιχάλης δεν την άκουσε.

Μπήκε στο μπάνιο, τράβηξε από συνήθεια το καζανάκι και άνοιξε τέρμα τη βρύση της μπανιέρας. Αμέσως ο ήχος του νερού σκέπασε τη φωνή της Αλίκης. Πόσο τον είχε εκνευρίσει! Έριξε νερό στο πρόσωπό του. Η βρύση συνέχιζε να τρέχει με ορμή. Δεν ήθελε όμως να την κλείσει. Του άρεσε να παρατηρεί το νερό να στροβιλίζεται γύρω από το στόμιο της αποχέτευσης. Του άρεσε τόσο, ώστε έπαιζε συχνά με το νερό. Φτάνει όμως να έλειπαν οι γονείς τους, όπως τώρα.

– Μιχάλη, τελείωσες;





Η Αλίκη, έξω από την πόρτα του μπάνιου, είχε στήσει αυτί. Λες ο αδελφός της να παίζει πάλι με τη βρύση; Χτύπησε την πόρτα. Καμία απάντηση. Ξαναχτύπησε πιο δυνατά. Τίποτα. Δεν άντεξε κι έβαλε τις φωνές.

– Μιχάλη! Μήπως πνίγηκες μέσα στην μπανιέρα;

Ο Μιχάλης τινάχτηκε. Έτσι και μυριζόταν η μικρή τι έκανε, θα τα έλεγε όλα στους γονείς τους. Έκλεισε βιασικά τη βρύση, τύλιξε την πετσέτα του μπάνιου γύρω από το κεφάλι του και παρουσιάστηκε μπροστά της σαν τον Αλή Μπαμπά.

– Γιατί φωνάζεις; έκανε τάχα ενοχλημένος.

– Τι έκανες τόση ώρα, καλέ; ρώτησε εκείνη καχύποπτα.

– Λουζόμουν, απάντησε ο Μιχάλης, προσπαθώντας να φανεί όσο πιο πειστικός γινόταν. Δε βλέπεις ολόκληρη πετσέτα στο κεφάλι μου;

Η Αλίκη τον εξέτασε με το βλέμμα της.





– Μπα; Με τα ρούχα; Και γιατί, παρακαλώ, δε μυρίζεις σαμπουάν;

– Ε, έκανα ένα γρήγορο λουσιματάκι χωρίς σαμπουάν, πέταξε ο Μιχάλης μια πρόχειρη δικαιολογία. Απλώς για να δροσιστώ, εξήγησε μπουρδουκλωμένα.

Σιγά μην κατάφερνε να την ξεγελάσει...

– Ναι, καλά! γέλασε η Αλίκη. Σίγουρα έπαιζες πάλι με τη βρύση! Κι ύστερα λες ότι εγώ σπαταλώ την ηλεκτρική ενέργεια. Εσύ δηλαδή τι κάνεις με το νερό; Τις προάλλες υποσχέθηκες στη μαμά ότι δε θα το ξανακάνεις. Έτσι και το μάθει, θα γίνει χαμός!

Η μικρή τον είχε στο χέρι, γι' αυτό και προσπάθησε να την καλοπιάνει.

– Εντάξει, εξυπνούλα, έχεις δίκιο. Ας το ξεχάσουμε καλύτερα όμως. Δεν είναι τόσο σοβαρό...





– Είναι και παραείναι! Η κυρία μας μας είπε ότι στην Αφρική πολλοί άνθρωποι περπατούν ώρες ολόκληρες μέχρι να βρουν λίγο νερό για να πλυθούν και να ξεδιψάσουν. Γι' αυτό δεν πρέπει εμείς να το σπαταλάμε.

Η μανία της να το παίζει δασκάλα τού έδινε στα νεύρα. Τα δικά της όμως λάθη τα παράβλεπε, η σουσουράδα.

– Βάζω στοίχημα ότι η δασκάλα σας σας είπε ότι πρέπει να κάνουμε οικονομία και στο ηλεκτρικό ρεύμα!

– Και βέβαια μας το είπε! Δεν πρέπει να σπαταλάμε ούτε το ηλεκτρικό ρεύμα ούτε το χαρτί και να μη γεμίζουμε τον τόπο με σκουπίδια.

– Μόνο που εσύ ξέχασες τις συμβουλές της και άναψες όλα τα κλιματιστικά...

Η Αλίκη ντράπηκε αλλά δεν το έβαλε κάτω.

– Εγώ, καημένη, ήθελα να σου πω για τις

πέντε Ιουνίου, αλλά εσύ άρχισες τις φωνές και τα μαλώματα... Δεν κοιπάς τα δικά σου!

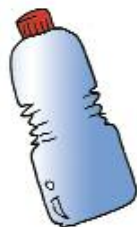
Ο Μιχάλης καταλάβαινε ότι δεν μπορούσε να βρει άκρη με τούτη την καβγατζού. Το μόνο που του έμενε ήταν να την πάρει με το καλό.

– Αλικάκι μου, ξέρω ότι στις πέντε Ιουνίου γιορτάζουμε την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος. Και για τα υπόλοιπα έχεις δίκιο. Παραδέχομαι ότι ήταν βλακεία μου ν' αφήσω το νερό να τρέχει άσκοπα. Σου ζητάω συγγνώμη και τη χάρη να μην το πεις στη μαμά. Σύμφωνα;

Η ευκαιρία που ζητούσε η Αλίκη τόση ώρα ήρθε ουρανοκατέβατη. Έκανε πως το σκέφτεται για λίγο.

– Εξαρτάται... Αν μου κάνεις τρεις χάρες, μπορεί να συμφωνήσω, πρότεινε νασιάρικα.

– Και τι είμαι, βρε Αλίκη; Το Τζί-νι του Αλαντίν και μου ζητάς τρεις χάρες;





**ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ**  
από 7 ετών

Κατερίνα Μουρίκη

**ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ  
ΣΤΗ ΣΚΟΝΠΙΔΑΝΙΑ**



Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.



Με κουίζ  
και δραστηριότητες  
στο τέλος!



...και για νεαρούς αναγνώστες με απαιτήσεις

**Η** γνωστή παρέα των επτά-έξι φίλοι κι ένας σκύλος, για την ακρίβεια- θα μας οδηγήσει στο Κέντρο Διαχείρισης Απορριμμάτων. Απορίες, πειράγματα, γκάφες και απρόοπτα γεγονότα γίνονται αφορμή για να περιγραφεί το θέμα της ανακύκλωσης και της εξοικονόμησης ενέργειας. Ένα χαμένο μενταγιόν εμπλουτίζει την ιστορία με μυστήριο που θα το λύσει το... λαγωνικό της παρέας.

Ένα κεφάλαιο βιβλίο που αποδεικνύει ότι η γνώση και η ψυχαγωγία μπορούν να προχωρούν χέρι χέρι στο δρόμο της εκπαίδευσης των παιδιών μας.



**ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.**  
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ  
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550  
www.psichogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr



ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 08274